



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11949/2022
16.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хаџића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Костић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Живота Милошевић, адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., одлучујући о ревизији тужених ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 251/22 од 02.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ББ и ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 251/22 од 02.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених првог и другог реда изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 251/22 од 02.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 251/22 од 02.02.2022. године, одбијена је жалба тужених ББ и ВВ из ... и пресуда Основног суда у Крушевцу П 2396/19 од 25.12.2020. године, исправљена решењем тог суда П 2396/19 од 08.02.2021. године, потврђена, а којом је усвојен тужбени захтев тужилаца и утврђено да је тужилац власник по основу одржаја катастарске парцеле .. КО ..., на месту званом „Село“ укупне површине 10,13 ари, од тога 2,44 ара земљиште под зградом – објектом и 7,69 ари њива 3. класе, све грађевинско земљиште изван грађевинског подручја, као и по основу градње породичне стамбене зграде која се налази на овој парцели, број зграде 1 – породична стамбена зграда – потес „Село“ које су непокретности уписане у лист непокретности број .. КО ... код Службе за катастар непокретности Крушевац на име тужених ББ са обимом удела 3/8, ГГ са обимом удела 1/8, ВВ са обимом удела 3/8 и ДД са обимом удела 1/8, па су тужени обавезани да тужиоцима признају право својине и државине на овим непокретностима и дозволе да се безусловно и без њиховог присуства изврши упис овог права на име тужиоца код надлежне Службе за катастар непокретности у Крушевцу и којом су обавезани тужени ВВ и ББ да тужиоцу АА на име накнаде парничних трошкова солидарно плате износ од 153.480,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени првог и другог реда су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је стицање права својине по правном основу одржаја, а одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредаба закона, на утврђено чињенично стање о испуњености услова за стицање права својине одржајем. Нема потребе ни за новим тумачењем одредбе члана 28. Закона о основама својинскоправних односа.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.10.2016. године. Вредност предмета спора је 4.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у којем вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. Закона парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Зоран Хацић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**